

Högskoleseminariets asymmetriska kontrakt – några reflektioner

Adrian Thomasson, Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen

Muntlig presentation

Abstract

Enligt en historisk betraktelse om en lärare från Anno dazumal, vid universitetet i Bologna, lär den undervisande läraren ha haft en häst(!) stående utanför seminarierummet, redo att undkomma studenters förväntade sarkastiska kommentarer. Eller närmare vår egen tid, en lärare avslutar ett seminarium med en lätt sardonisk stämma till sin studentgrupp med följande ord, "...och på er har jag slösat två lektorstimmar...".

Högskoleseminariet konstitueras ofta av en lärare och en studentgrupp. Låt oss börja med att utgå från det formella, dvs. kontraktet. Vi antar att kontraktet mellan läraren och studenterna huvudsakligen utgörs av kursplanen och kursbeskrivningen. Låt oss härifrån fortsätta med exekverandet, och benämna det som "kontraktets symmetri". Vi är överens om att aktörerna delar ett gemensamt syfte – och att någon form av lärande förväntas äga rum. Utifrån en idealtypisk tankefigur sammanfaller här agenserna: dvs. en konsensus om en gemensam målsättning.

Vi antar att de förväntade förberedelserna för de två aktörerna har varit gynnsamma. Oaktat de initialt goda villkoren noterar läraren efter cirka fem minuter att responsen från studenterna uteblir. Hen trodde sig ha förberett ett stimulerande paket av PPT-bilder med relevanta frågor, därtill med ett vidhäftat – inom ramen för hela seminariet – efterföljande grupparbete. Hen fortsätter då med att ställa ett fåtal övergripande frågor utifrån seminarietexten, som hen slutligen besvarar själv. Responsen uteblir. Hen tänker, "...och här står jag och slösar bort tre lektorstimmar...". Studenternas missnöje kommer till olika uttryck. En student går plötsligt bara iväg, talandes högt i mobilen, och stänger inte dörren diskret efter sig. Hen kommer inte tillbaka. Några andra studenter, längst ner i rummet, har påbörjat en intern fnissande och lite viskande kommunikation. Andra studenter sitter tysta och tittar ned i sina mobiler. Den PPT-bild som ännu är exponerad är fullständigt negligerad.

Till kontraktets asymmetri. När seminarieledaren släcker projektorn uttalar hen orden, "vi lägger ner dagens seminarium", och fortsätter, "ni hittar, som ni vet, all information om nästa seminarium på lärplattformen".

Vilka verktyg eller strategier kan en lärare tänkas ha till sitt förfogande när ett seminarium inte fungerar? Hur legitimt är ett sådant egenmäktigt förfarande som ovan gestaltats? Skulle inte läraren haft en plan B? Vad skulle den i så fall utgöras av? Ställs olika implicita krav på kunskapsarbetaren/läraren till skillnad från de krav som ställs gentemot studenterna?

Referenser

Culver, K.C., Bowman, N.A. (2020). Is what Glitters Really Gold? A Quasi Experimental Study of First-Year Seminars and College Students Success, *Research in Higher Education*

Jons, L., (Ed) (2015) *Seminariet i högre utbildning – Erfarenheter och reflektioner*.

Tanguay, E. (2015). *Disciplinary talk: a systematic functional exploration of university seminar discussions*

Wilder-Davis, Carless, Huxham, Mccune, Mclatchie, Jessop, & Marzetti (2021). From fast food to a well-balanced diet: toward a programme focused approach to feedback in higher education, Practitioner Research In Higher Education